

jo maatte, vilde det blive en ret betydelig Bevilling, der her blev Tale om, og det har jo for øvrigt været Standpunktet, siden vi nedsatte Lønningskommissionen, at alle Spørgsmaal, der vedrørte Lønninger og Pensioner, maatte afgøres dér, og at man ikke, medens den arbejdede, kunde optage saadanne store Spørgsmaal som Forhøjelse af en hel Stands Pensionsret eller en hel Stands Lønninger. Det første, jeg derfor gjorde, da jeg fik dette Andragende fra Lærerenkerne i Holbæk Amt, var, som det havde været en Aftale, at sende det til Lønningskommissionen, for at den kunde tage det med i den fælles Overvejelse, som Pensionsforholdene i det hele dér vil blive taget op til, og andet mener jeg ikke, der i Øjeblikket kan gøres ved den Sag.

Endelig omtalte det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) et Samraad, der har været afholdt om Statens Institut for talelidende. Jeg maa indrømme, at Institutet, som det nu er indrettet, og som jeg mener godt indrettet, og med en dygtig Forstanderinde, er noget indskrænket, men det er en Følge af, at det tidligere bestaaende Institut, som laa ude ved Siden af Døvstummeinstituttet, var meget indskrænket og ikke beregnet paa at tage et større Antal til Undervisning. Nu kan der allerede tages flere, og jeg har allerede haft en kort foreløbig Forhandling med Bestyrerinden og bedt hende om at indgive til Ministeriet en skriftlig Fremstilling af, hvilke Planer hun muligvis kunde have for en større Udvidelse af Institutet, som jeg saa siden kan overveje og optage til Forhandling med det ærede Finansudvalg. Men nu paatænkes der ikke alene at have en Afdeling til Undervisning af stammende, men der paatænkes ogsaa at have en Afdeling til Undervisning af saadanne, der lider af den saakaldte „Præstesyg“, fordi de i deres Tale og deres Undervisning — det er særlig Lærere og lignende — lægger deres Stemme forkert, og endelig, hvad der naturligvis er af den allerstørste Interesse, en Afdeling for Ganespaltepatienter, som enten ved Operation eller ved Protesebehandling skulde kunne bringes til at tale normalt. Jeg tror derfor, der vil blive Tale om en ret stor Udvidelse, hvis man skal skride dertil. Imidlertid skal jeg efter Anledningen fra Finansudvalgets Side søge Sagen saa godt som muligt oplyst og da ogsaa ind under den drage Spørgsmaalet om Forholdet til det noget lignende private Institut med Statsstøtte i Aarhus, det, der drives og ejes af forhenværende Tandlæge, Professor Warming.

Jeg tror dermed at have omtalt og svaret paa de Spørgsmaal, der ved denne Behandling er rettede til mig.

Ordføreren (Mads Larsen): Maa jeg i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse angaaende Børnehjemsforstanderinderne blot sige, at den Konsekvens, som den højtærede Minister fremhævede vilde følge af Ændringsforslaget, at man saa ogsaa maatte forhøje Understøttelsen til Friskolelærere og Asylbestyrerinder og lignende, den tror jeg paa ingen Maade vilde være afskrækkende for Finansudvalget med Hensyn til dets Ønske om en saadan Forhøjelse til Børnehjemsforstanderinderne. Naar Ministeren derefter gaar videre og siger, at der under andre Ministerier vilde findes en hel Række smaa Understøttelser, som man ogsaa vilde blive nødt til at forhøje, tror jeg ikke paa det, thi naar vi i Finansudvalget interesserer os stærkt for Understøttelsen til Børnehjemsforstanderinder og Forstandere, er det ikke, fordi vi tænker paa dem alle, ogsaa dem, der kun har arbejdet i en saadan Virksomhed en ganske kort Aarrække; for dem kræver vi ikke den samme noget højere Understøttelse; men dem, der virkelig har haft saa at sige hele deres Livsgjerning i at modtage saadanne Børn, og som har gjort et meget opofrende Arbejde for Samfundets Stifbørn, dem bør vi stille saaledes, at de ikke paa deres gamle Dage, naar de er udslidte, skal være henviste til Alderdomsunderstøttelse — som de ikke kan opnaa netop i Kraft af, at Staten akkurat giver saa meget, at det repræsenterer det Beløb, som almindeligt gives som Alderdomsunderstøttelse. Vi bør stille dem saaledes, at det bliver muligt for dem, at deres gamle Plejebørn i nogen Maade, naar de føler Trang dertil og Interesse derfor, kan aflægge dem et Besøg, og saaledes, at de kan give dem en Forfriskning, saa de bliver i Stand til at holde Forbindelsen vedlige mellem disse Børn og det Hjem, som træder i Stedet for det, de har maattet savne. Derfor tror jeg ikke, at de Konsekvenser, der kan fremkomme af en saadan Forhøjelse, paa nogen Maade kan betragtes som uoverkommelige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 85—107 til § 19 af *Undervisningsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 597) vedtoges uden Afstemning.